

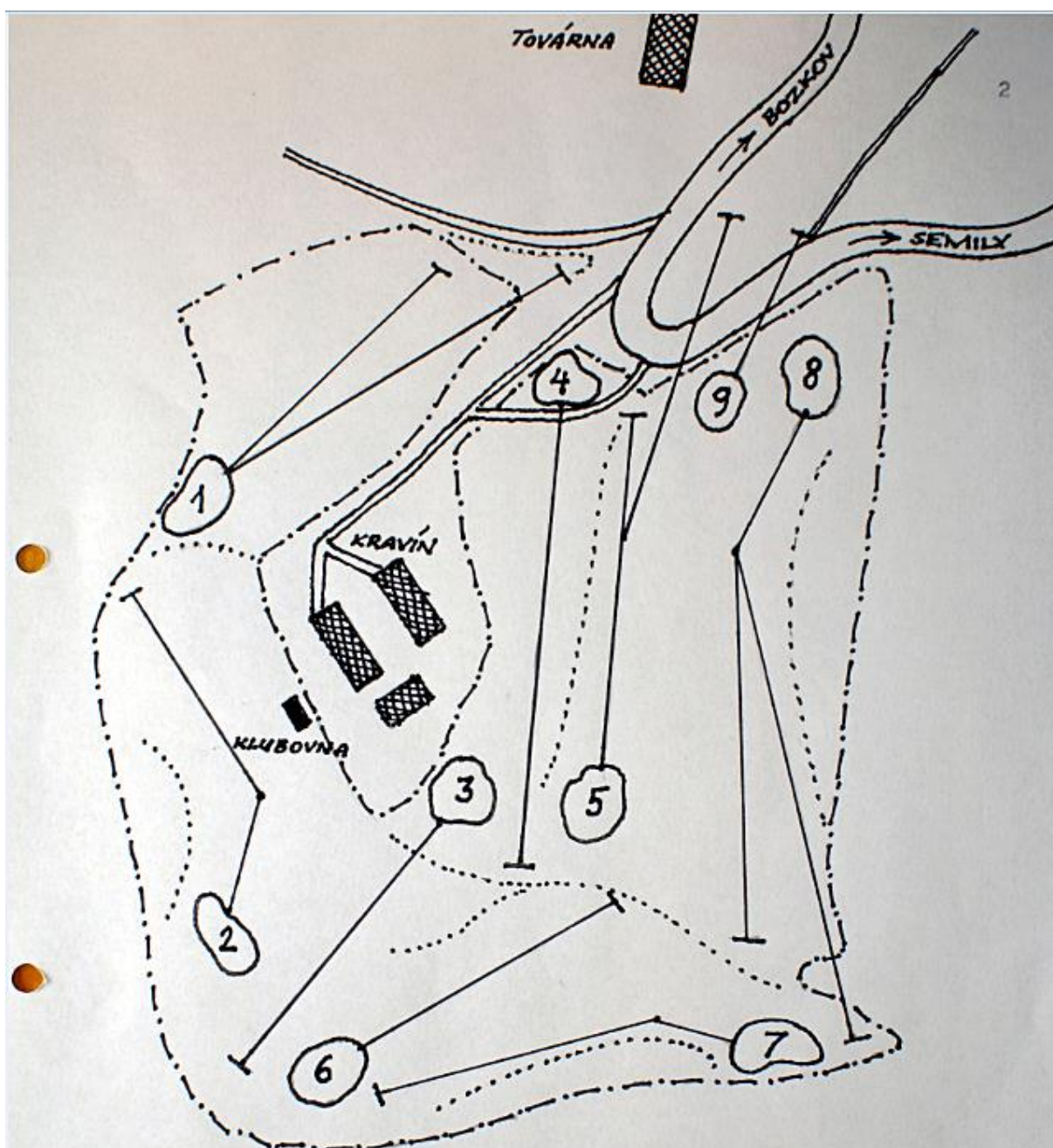
G O L F V S E M I L E C H

Všestranný semilský sportovec MUDr. Ivo Balcar (roč. 1929) se v II. polovině padesátých let při návštěvě příbuzných v Mariánských Lázních nechal okouzlit v Československu dosud nepříliš populárním sportem. Jeho vrcholná sportovní kariéra (vítěz prestižního Semilského poháru v tenisu z r. 1949, člen hokejových útočných formací Jiskry PBZ Semily, posléze Jiskry Kolory Semily, znamenitý oštěpař a brilantní automobilový závodník - účastník pěti rallye, přičemž všechny dokončil na zlatou medaili) pozvolna končila, avšak celoživotní touha soutěžit a vítězit volala po prodloužení sportovní činnosti. Golf byl tím nejvhodnějším odvětvím sportu, jenž zaručoval špičkové výkony do pozdního věku. Toho si byl inteligentní vzdělanec vědom. Okamžitě navázal kontakty s celou řadou golfistů, pořídil si hole i míčky.

První jeho cvičnou loukou se stal v Semilech slavný, dnes již zaniklý areál Fialparku (ohraňčený řekou Jizerou, tenisovými dvorci, Bayerovou textilkou - tehdy Kolora 03, ulicí 3. května a areálem truhlářské dílny). Posléze se přesunul na pažit fotbalového hřiště, kde odpaloval dřevěné koule o velikosti pingpongových míčků.

V roce 1960 muselo hřiště ustoupit rozmachu průmyslu (rozšíření n. p. Technometra). MUDr. Ivo Balcar musel vzhledem k tomu, že nový stadion v Podmoklicích byl zatravěn až v roce 1964, vyhledat náhradní tréninkovou plochu. Poněvadž byl v té době obvodním lékařem v Bozkově, využíval k tréninku pastvin kol tamního kravína. To samozřejmě nešlo pozornosti tamních starousedlíků. Jeden z nich Richard Havel kolem sebe soustředil další manuálně zručné a pracovité kolegy a dle návrhu Dr. Balcara vybuďovali několik odpališť a jamkovišť. Protože některé plochy pro grýny a odpaliště byly v souladu s terénem, vzniklo devítijamkové hřiště.

V roce 1962 tak mohli brigádníci směřující do polí mezi Bozkovem a Jesenným na bramborovou kampaň žasnout, protože poprvé v životě spatřili golfové hřiště. Mezi žáky 8.A ZDŠ v Semilech I byl i budoucí golfový historik a archivář semilského golfového klubu Zdeněk Eduard Nosek.

Tato varianta bozkovského golfového hřiště přetrvala až do roku 1965. Délka devíti jamek činila 2334 metrů pro muže a 2161 metrů pro ženy. Hřiště se rozprostíralo 460 metrů nad mořem.

----- hranice hřiště

..... hrany terénu

Bozkovské hřiště bylo po skotském vzoru pastvinou. Avšak trávu zde nespásaly ovce, ale krávy. Proto se přes léto nedalo na hřišti hrát. Turnaje se uskutečňovaly na jaře, kdy tráva ještě nevzrostla, a na podzim, kdy byla dobyt看em spasena. Aby grýny přes léto krávy nepoškodily, byly oploceny. K údržbě jamkovišť pak sloužily čtyři tzv. grýnovačky. Dvě lehčí a dvě velice těžké litinové sekačky. Ty byly uloženy v první klubovně na levém svahu druhé dráhy v těsné blízkosti kravína.

Podle této stavby se v první polovině šedesátých let určitě nedalo o golfu říct, že je to sport horních deseti tisíc a vůbec už ne, že je to hra královská. Klubovna totiž byla obyčejnou sešlou dřevěnou kůlnou, která odolávala proryvům větrů jen zázrakem.

Protože se jednalo o kůlnu, nebylo v ní jediné okno. K posezení sloužila jediná lavice. Nebyl v ní ani stůl. Jen všude doko-la nářadí. Rýče, lopaty, hrábě, sekačky, náhradní praporky, odložené teplákové bundy. Jedna měla na prsou dokonce slavný nápis LTC a patřila Karlu Ledererovi (roč. 1918) a svědčila o tom, že majitel kdysi hrával špičkový hokej za rezervu tohoto slavného hokejového klubu. U dveří pak byl připínáčkem připevněn seznam členů klubu s uvedenými handicapy.

Prvním oficiálním pramenem o činnosti na tomto hřišti je bozkovská obecní kronika.

Píše se v ní:

26. dubna 1964 se na golfovém hřišti v Bozkově koná soutěž O putovní pohár za účasti družstev Dynama a Tatranu Praha, Jablonce a Jiskry Semily. (To všechno vodnes čas - vydal Obecní úřad Bozkov v roce 1996, str. 98.)

MIRDA VOSTÁREK
(SLAVIA PRAHA)
VELKÝ OSOBNÍ PŘÍTEL
MUDR. IVO BALCARA